

ÎNCHEIERE

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Feodora Vasilciuc, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Feodorei Vasilciuc împotriva Școlii sportive specializate pentru copii și juniori rezerve olimpice de probe pe apă cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Feodora Vasilciuc, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 08 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 20 mai 2013, Feodora Vasilciuc a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Școlii sportive specializate pentru copii și juniori rezerve olimpice de probe pe apă cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a activat peste 48 de ani în calitate de antrenor în cadrul Școlii sportive specializate pentru copii și juniori rezerve olimpice de probe pe apă.

Susține că din cauza unei situații de conflict între ea și directorul școlii, Andrei Maslovschii, ce a avut loc câțiva ani în urmă, îndeplinirea obligațiilor sale de serviciu a devenit tot mai dificilă, astfel, sub diferite pretexte și presiuni, directorul școlii a încercat să o influențeze să plece deja la pensie.

La 19 martie 2013, fiind chemată în biroul directorului școlii, i-a fost comunicat faptul că contractul individual de muncă va fi desfăcut din motiv că ea l-a înjosit și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față elevului său, Oleg Covalciuc.

Ulterior, prin ordinul pârâtei nr. 8-k din 18 martie 2013 contractul individual de muncă încheiat cu ea a fost desfăcut în baza art. 86 alin. (1) lit. n) din Codul muncii, pentru aplicarea violenței fizice și psihice față de discipolul său.

Afirmă că ea nu a fost de acord cu ordinul menționat și a refuzat să-l semneze.

Invocă că între ea și elevul său, Oleg Covalciuc a avut loc un conflict din motiv că acesta era leneș, deseori nu mergea să facă duș înainte de a începe antrenamentul și nu făcea calitativ antrenamentul. De asemenea, el avea un comportament agresiv față de antrenor și de ceilalți elevi, exprimându-se cu

cuvinte necenzurate atât în adresa sa, cât și în adresa elevilor, însă ea nu l-a înjosit și nu i-a aplicat lovituri.

Mai invocă că cazul, care a avut loc la 02 martie 2013, este unul inventat de către directorul școlii, care avea ca scop concedierea sa.

Consideră că ordinul pârâtei nr. 8-k din 18 martie 2013 este neîntemeiat, deoarece faptul încălcării disciplinei muncii nu a avut loc în realitate, iar ordinul de concediere nu corespunde formei și conținutului obligatoriu stabilit de Regulamentul nr. 01 din 10 ianuarie 1997 al Departamentului de Statistică al RM.

La fel, consideră că ordinul pârâtei nr. 8-k din 18 martie 2013 este un ordin de concediere, însă în textul scris a fost indicat faptul că se desface contractul individual de muncă, fără a fi indicat numărul și data contractului individual de muncă.

Prin urmare, solicită anularea ordinului pârâtei nr. 8-k din 18 martie 2013 cu privire la concediere, încasarea de la pârâtă a salariului pentru absența forțată de la lucru în sumă de 6000 lei, a sumei de 15000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Feodora Vasilciuc și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea ordinului pârâtei nr. 8-k din 18 martie 2013 cu privire la concediere, încasarea de la pârâtă a salariului pentru absența forțată de la lucru în sumă de 25515 lei, a sumei de 15000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 noiembrie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat de către Feodora Vasilciuc, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 04 martie 2014, în termenul prevăzut de lege, Feodora Vasilciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenta Feodora Vasilciuc, în motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a dat o apreciere unilaterală declarațiilor și probelor prezentate de către părți, neasigurând contradictorialitatea acestora, apreciind critic doar probele prezentate de către ea și recunoscând probele prezentate de intimată.

Menționează că instanța de apel incorect a concluzionat că ea a invocat în cererea de chemare în judecată doar relațiile ostile dintre ea și angajator, însă nu și situația concretă cu discipolul, Oleg Covalciuc, deoarece atât în cererea de chemare în judecată, cât și în ședința de judecată, ea s-a axat pe conflictul, care a avut loc cu elevul Oleg Covalciuc, prezentând în acest sens probe pertinente.

La fel, consideră că este lipsită de temei afirmația instanței de apel precum că dacă între angajator și ea ar fi existat relații ostile, atunci angajatorul nu ar fi încheiat contractul individual de muncă după pensionarea sa, deoarece angajatorul a încheiat cu alți colegi pensionari contractul pe un termen de 2 ani, pe când cu ea - pe termen de un an.

Susține că instanța de apel a concluzionat că aplicarea violenței fizice față de elevul Oleg Covalciuc s-a confirmat prin materialele cauzei și depozitiile

martorilor, însă instanța a ajuns la această concluzie bazându-se exclusiv pe probele prezentate de către intimată, astfel, ignorând probele prezentate de către ea.

Afirmă că instanța de apel a apreciat critic declarațiile copiilor audiați ca martori, deoarece aceștia erau discipolii săi și au putut fi influențați, iar faptul că Dmitri Nicolaev și Veaceslav Mocanu sunt subalternii nemijlociți ai angajatorului, instanța nu a apreciat critic declarațiile acestora.

Invocă că instanța de apel, concluzionând că ea, anterior, a fost sancționată disciplinar pentru comportamentul antipedagogic, greșit a reținut ca probă un ordin de sancționare, efectele căruia au fost stinse deja demult.

Prin referința depusă la 16 aprilie 2014 Școala sportivă specializată pentru copii și juniori rezerve olimpice de probe pe apă a solicitat de a considera recursul inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Feodora Vasilciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Feodorei Vasilciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Feodorei Vasilciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi